

en »Værdimaaler« i Lighed med den gamle Kapitelstakst, saaledes at Lønningerne kunde regulere sig selv efter enhver Tids faldende eller stigende Priser paa Livsfornødenheder. Ved 3die Behandling opstillede Ordføreren et Forslag i denne Retning — et Forslag, som det dog var hans Mening at tage tilbage. Forslaget var saalydende: »Finansministeren bemyndiges til — paa Grundlag af Priserne i Aaret 1906 — at lade foretage en Beregning over de i nedenstaaende Poster 1 og 2 anførte Udgifter til Livsfornødenheder — beregnet som Gennemsnit for hver af Landets Indbyggere: Post 1 (Husleje og Beklædning); Post 2 (Rug, Smør, Flæsk, Skattefrit Øl, Sukker, Kaffe, Kul, Petroleum, alt angivet i Mængde og Værdi). Den samlede Værdi af ovennævnte Udgiftsposter (1 og 2) efter Priserne 1906 sættes som Enhedstal til 100 og benyttes som Normal-Værdimaaler for nærværende Lønningslov, hvis Lønsatser ere Normalløn for vedkommende Tjenestemænd. Post 1 skal være gældende Tal for 5 Aar, hvorefter der foretages tilsvarende ny Beregning for de kommende 5 Aar o. s. fr. I hvert Kalendersaars første Kvartal skal for Udgifterne under Post 2 foretages ny Beregning til Bestemmelse af det kommende Finansaars Lønninger efter nærværende Lov. Vise disse Beregninger en Afvigelse af 1 pCt. eller derover fra den for 1906 beregnede Normalværdimaaler, blive det kommende Finansaars Lønninger at udbetale med en tilsvarende procentvis Forhøjelse eller Afkortning, idet der altid regnes med hele Procenttal efter Bortkastning af mulige Brøker (store som smaa). Den Tjenestemand, som i Henhold til nærværende Lov i 4 Aar skal afkortes henholdsvis 20, 15 eller 10 pCt. af sin Lønning, kan ikke i samme Tidsrum tillige afkortes Billigtidsafdrag, hvorimod det samme procentvise Dyrtidstillæg, som de andre Tjenestemænd ville faa, ogsaa skal tillægges ham«. Finansministeren udtalte herom, at for at der overhovedet skulde være Tale om at beregne en saadan »Værdimaaler« og derefter anvende den, maatte der foreligge et ganske andet Materiale end det, Statistisk Bureau for Tiden raader over. — Lovforslaget vedtoges enstemmig med 82 St. — I *Landstinget* blev Lovforslaget — efterat Goos, H. N. Hansen og Christiansen havde udtalt deres Beklagelse over de i Folketinget foretagne Nedsættelser, medens Villars Lunn udtalte sin Betænkelighed med Hensyn til den konkurrerende Stilling overfor de private Virksomheder, som Staten med dens høje Funktionær-Lønninger kom til at indtage — vedtaget enstemmig med 38 St. — Under Forhandlingerne i Landstinget udtalte Konseilspræsidenten, paa Foranledning af en Ytring af Villars Lunn, at med Hensyn til *Officerslønningerne* er det »ogsaa min Mening, saa snart Forholdene tillade det, at fremsætte Lovforslag i saa Hen-